

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број К-По₂ 1/2018**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 08.03.2019. године

**Транскрипт аудио записа са главног претреса
одржаног дана 08.03.2019.године**

Председник већа: Председник већа отвара заседање и објављује наставак главног претреса у предмету Одељења за ратне злочине Вишег суда у Београду, К.По₂ број 1/2018 против оптуженог Будимир Жељка, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, у вези члана 22 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО број 2/2018 од 01.02.2018.године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Председник већа утврђује да су на главни претрес приступили:

-Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић, са тужилачким помоћником Милошем Граховцем.

Тужилачки помоћник: Никола Арсић.

Председник већа: Никола Арсић. Добро.

-Оптужени Будимир Жељко, са браниоцем адвокатом Тодоровић Драганом.

И колико видим успостављена је видео конференцијска веза са Окружним судом у Бихаћу. Добар дан. Да ли се чујемо?

Судија Окружног суда у Бихаћу Фикрет Хоџић: Добар дан. Чујемо се, чујемо се.

Председник већа: Добар дан колега.

Судија Окружног суда у Бихаћу [REDACTED]: Добар дан. Судија [REDACTED]

Председник већа: У судници је присутан судија [REDACTED]

Судија Окружног суда у Бихаћу [REDACTED]: Добар дан. Судија [REDACTED]

Председник већа: Колега хоћете ми само рећи да ли је у судници присутан [REDACTED], сведок?

Судија Окружног суда у Бихаћу [REDACTED]: Јесте, присутан је. Треба ли идентитет да кажем како је утврђен.

Председник већа: Добар дан.

Констатује се да је у судници присутан сведок [REDACTED]

Сведок Петар Бранковић: Јесте, ја сам [REDACTED].

Председник већа:

Како су испуњене процесне претпоставке

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претresa, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

Наставак доказног поступка

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка путем видео конференцијске везе са Окружним судом у Бихаћу испита сведок Бранковић Петар.

Колега, хоћете ми молим вас рећи како сте утврдили идентитет сведока [REDACTED]

Судија Окружног суда у Бихаћу [REDACTED]: Идентитет је утврђен на основу личне карте број 11GIK7133, издате од стране Опћине Босански Приједор. Пардон Приједор.

Председник већа: Хвала лепо. Јел можемо да видимо сведока? Добар дан господине Б[REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Председник већа: Да ли ме чујете?

Сведок [REDACTED]: Чујемо се добро.

Председник већа: Добро. Ја ћу најпре узети ваше личне податке. Дакле, сведок [REDACTED]. Које године сте рођени?

Сведок [REDACTED]: 02.05.1947.

Председник већа: Где сте рођени?

Сведок [REDACTED]: Рођен сам у Општини Кључ, село Бильани.

Председник већа: Добро. Од оца?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: Где је ваше пребивалиште?

Сведок [REDACTED]: Сада ми је пребивалиште у Приједору, улица Каранска број 2.

Председник већа: Добро, хвала. Дакле овако, ви сте испитани у својству сведока 12.априла 2013.године, у просторијама Приједор, Станица јавне безбедности Приједор. Да ли се сећате тога?

Сведок [REDACTED]: Сјећам се.

Председник већа: Да ли сте још некада дали исказ везано за ово за шта смо вас и позвали, за овај догађај о коме судимо?

Сведок [REDACTED]: Дао сам у овом суду у Бихаћу, само не сјећам се, прије годину, двије, кад је било суђено неким момцима о овом случају.

Председник већа: Добро. Речите ми молим вас прво ћу вам рећи упозорења за сведока, саслушајте ме пажљиво, ви пошто сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања, уколико би одговорима себе или неког вашег близког сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. По закону се полаже заклетва па претпостављам да имате текст заклетве ту испред вас, па ћу вас замолити да на глас прочитате.

Сведок [REDACTED]: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан, одговорити само истину, и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро, хвала лепо.

Сведок опоменут, упозорен, заклет, па изјави:

Дакле овако, да ли ви остајете код овог исказа који сте дали 12.априла 2013.године?

Сведок [REDACTED]: Јесте, у потпуности остајем код тог исказа.

Председник већа: Добро. Речите ми молим вас да ли ви познајете Будимир Желька?

Сведок [REDACTED]: Па на жалост, ја се уопште не сећам тог человека.

Председник већа: Не сећате га се?

Сведок Петар Бранковић: Ја то пре... Да само кажем, то презиме Будимир је ретко у Општини Кључ у којој сам ја живио, једног јединог човјека сам познавао, радио је у неком сервису, и тај је човјек погинуо негде у рату, почетком рата на ратишту, ал сам испитивајући чуо да би мого бити то син тога [REDACTED] који је живио у Општини Кључ, а тога Желька лично не познајем.

Председник већа: Добро, само сачекајте. Добро. Дакле, нисте ни у завади, ни у сродству. Овако, ви сте позвани везано за догађај који се десио 21.11.1992. године, у насељу Резовићи. Где сте ви за време рата живели?

Сведок [REDACTED]: Ја сам живио баш у том насељу.

Председник већа: Баш у том насељу?

Сведок [REDACTED]: И већим делом за време рата био сам у радној обавези, због здравствених проблема и нисам, у војсци врло мало био и то крајем '95. година, и.

Председник већа: Јел можете да нам опишете.

Сведок [REDACTED]: Само изволте.

Председник већа: Само да нам опишете какво је било стање у Кључу, у Општини Кључ, ко је био тада на власти, да ли је било оружаних сукоба, рецимо новембра месеца '92. године? Мало нам то стање опишите.

Сведок [REDACTED]: Ја ћу то кратко вама рећи.

Председник већа: Кратко, да.

Сведок [REDACTED]: Кључ је био тада полуопразан, муслиманско становништво је већим делом напустило град, због сукоба с војском, Кључ није имао струју, било је страшно и пролазити и по ноћи мало ко је се кретао, људи су ишли на ратиште, враћали се, нестало је плата, нестало, не знам шта би вам још мого, ако вас интересује.

Председник већа: Да ли ви познајете [REDACTED]

Сведок Петар Бранковић: Па управо познам јако добро тог човјека.

Председник већа: Јел можете да нам испричате.

Сведок [REDACTED]: Ја сам њега упознао још седамдесетих година и становао у његовој кући. Ја ћу кратко рећи о том човјеку, он је мештанин ту домицилни, солидан грађанин, није имао никад ни с ким сукоба, радили су он и његова супруга, вредни били, и солидно и живели. Имали су већу кућу, ја сам у тој њиховој кући становао четири, пет година, док нисам направио своју кућу.

Председник већа: Добро. Јел знате шта се десило са његовом породицом? Оно што знате то нам испричajте.

Сведок [REDACTED]: Па јесени '92. године, то је било у јесен, и већ мене по мало сјећање и напушта, има 26-7 година од тог дана, ја сам изјутра устао, ја нисам сведок искључиво догађаја који се те ноћи догодио, није чак нико од комшија видио тај, изричito тај моменат. Ја сам изјутра устао и видио полицајца, јер моја кућа је стотињак метара оданле, пред његовом кућом, али претходно сам видео некакву крваву крпу на својим степеницама. Одмах сам посумњао да се нешто није десило, јер рат је, и то, прошетао сам до полицајца, питам јел ту тај газда у тој кући, каже нема никог, имају две мртве жене, а газде нема, ми га очекујемо, јавили су из болнице да је у болници. Е то је за почетак, ја сам га замолио, могу ли ја да видим, јер то су ми, били смо скоро кућни пријатељи са том [REDACTED] фамилијом, он је у кући био са супругом и са супругином мајком. Имао је две ћерке, али оне [REDACTED] чини ми се удале, и оне су отишле одма, оно почетком рата са својим мужевима, [REDACTED] је остао у тој кући и те две жене, видио сам у кући да су врата, прво улазећи видим проваљена врата била једна метална, па онда дрвена, у кући на десној страни је просторија где је [REDACTED] павао са супругом, видио сам чудан призор, о којем је тешко и причати, на кревету је била мртва жена, слупане главе, отворио сам другу лијево собу, ту је спавала мати од те жене, била је покривена, вероватно полицајац је покрио по глави, ја сам је открио да видим главу, да видим јел то та, да није жива случајно, лежала је мртва, чим је она убијена и на који начин, због чега је мртва, нисам ја могао установити, нити сам ја могао ту дugo бити, гледати те призоре, ја сам изиша брзо.

Председник већа: Да ли се сећате тог дана где сте ви били?

Сведок [REDACTED]: Тог дана прије тог догађаја мислите?

Председник већа: Да, да.

Сведок [REDACTED]: Па ја сам тог дана, нешто се сјећам ја сам са братом од тог Але, неког коња поткивали, или нешто смо радили, јер почели смо се бавити и пољопривредом, већ рат је био, нема ни продавница баш, ни паре, све нас је на то вукло, а видио сам тај дан прије него што ће се десити да је ракијски котао пекао ту у комшилуку.

Председник већа: Ко је то пеко?

Сведок [REDACTED]: Ја сам прошо поред њих, била су два, три старија човека, зовнули су мес, наздравили једну чашу, ја сам отишо за послом, било је то већ и пред ноћ, ја не сећам се, отишо сам кући, са супругом, децом.

Председник већа: Само да вас подсетим, ви сте говорили да сте били код комшије [REDACTED], јел се сећате тога?

[REDACTED]: Јесте, ту је котао био код тог комшије.

Председник већа: А ко је то, ко је тај човек, с ким је он живео?

Сведок [REDACTED]: Па ја мислим да је он имао старију супругу, старија жена супруга му ту била, котао је био од једног исто муслимана, који је исто ту саселио са села, било му сигурније да живи у том нашем насељу, ја не знам с ким је Миро

повезан у фамилији, дал је он род некоме од тих саучесника у томе свему..... ja, [REDACTED] о је старији човек.

Председник већа: Не, само вас питам да ли се сећате са ким је живео [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Како, са ким, нисам.

Председник већа: Са ким је живео у кући?

Сведок [REDACTED]: А у кући. Па ја не знам тачно, он је имао и брата једног који је радио у књиговодству, тај му је брат одселио у Бања Луку, дал је неко то тада, мене сећање не служи више.

Председник већа: А реците ми јел су Режзовићи насеље, веће неко насеље, мање насеље?

Сведок [REDACTED]: То је мање насеље, на улазу у град, оно баш није градско строго подручје, на улазу у град, брзо се ширило, све су то наново рађене куће.

Председник већа: У то време, па јел сте знали своје комшије?

Сведок [REDACTED]: Па знали смо, мада досељавало се ту, правило кућа, али знао сам ја комшије, углавном оне старије људе, јер смо сарађивали по нечем, мени треба нешто за прављење куће, мени треба мајстор, њему мајстор, и то, углавном смо се знали.

Председник већа: Речите ми шта сте ви чули, шта се то догодило, ко је њих лишио живота, јел се причало тад нешто ту у насељу?

Сведок [REDACTED]: Ја сам директно питао и једино преживелог сведока који би можда највише, ја не знам јел сад жив, а био је све ове године жив, тај [REDACTED] а сам одлетио, из људских разлога отишао у болницу да га видим, сједио је у пријемној амбуланти, плакао, видим превили су му руку, била му је рука насјечена, давали су му неке инјекције, питао ме је у болници да ли ми је Фатима, Фатима му је име супруге, дал ми је Фатима жива, ја нисам мога ништа одговорити, нек му неко други каже, ја сам и знао да нису оне живе у кући, јер он није знао, он је побјегао од тих, он је њима неки новац, касније ми је то причао, дао, јер они су и по свему томе искључиво вршили ради новца, тукли, присиљавали да нађу тај задњи динар ако имају да им дадну, њега су тукли, он је на једном месту, на другом, и ваљда кад су они бројали новац, али он, по његовој причи, ни он није знао колко има тих момака, око њега су радили један, два, а чуо је каже и у соби да му жена помаже. И кад су они упалили ваљда нешто, јел у кући је био мрак, ноћ је то, вероватно око поноћи, нешто да преbroјe шта им је он дао, дал им је доволно, он је скокнуо низа степенице, ту је близу гаража, нека два, три метра, иза гараже причао ми је да су они пуцали за њим, нису га погодили, и он је право одатле трчао према мојој кући, каже да је залупао на врата, али ја нисам осjetио, спавао у то доба, и ту му је испала крпа нека бјела, с којом су они њему замотали руку, видели су да су га оштетили, или је он сам, нешто се не сјећам, да не би изгубио пуно крви, та је крпа испала и ја сам по тој крпи, кад сам изашао из куће, видео да се нешто ту у комшију десило. Он је одатле преко неких њива, да не иде

главном улицом, јер град је био, биле су неке патроле на улазу и с једне и с друге стране, у град, ратно је то, рат је трајао, да не би на њих налетео, он је неком њивом преко и у град, и неки га познаник опет залупао му је на врата, одвео до доктора и полиција је вероватно сазнала од доктора из болнице да је ту ноћ нешто у тој кући десило се.

Председник већа: А да ли сте ви директно њега питали ко су ти извршиоци?

Сведок [REDACTED]: Питао сам га директно, ја сам.

Председник већа: И?

Сведок [REDACTED]: Ја сам њега и охрабривао јер он је био човек изгубљен, он није смео ни ући више у ту кућу, он се бојао и сам себе, он каже да ћу ја као живи сведок остати, јер и мени, ја сам готов. Бојао се, питао ме је, рекао ми је, он је мене звао [REDACTED] немој да ти говорим, то су комшије, па знаш ли, па неке знам. И ја нисам из неких људских разлога њега притискао да он мени сад то све исповједа, јер он више половично није знао ни говорити, жао му жене, жао те бабе што му је, није знао шта ће од себе, ни куд ће, ни шта ће, ође ли остати жив, неће ли остати жив, тако да ја од њега нисам сазнао тачно имена, презимена, мога сам да размишљам ко је тај комшија, ко није комшија, међутим овде у овој позиву стоји име тог Будимира Жељка, он није комшија нама. Он је живио у граду, његов отац је живио у граду, у стамбеној чини ми се згради, да ми тако кажу. Тако да ја ако требам да нешто кажем о именима, ја то би само грешио да нагађам нечија имена.

Председник већа: Сад ми није баш најјасније, пошто сте рекли да Будимир Жељка не знате, како сад знате где је живео?

Сведок [REDACTED]: Не знам.

Председник већа: Па како знате где је живео?

Сведок [REDACTED]: Па ево сад ја сам од вас добио позив прије два месеца чини ми се, месец, два, да дођем у Београд, ја због здравственог стања нисам мога доћи, у Приједору живе већи део Кључа, ми смо напустили Приједор '95. године, ја сам се распитао.

Председник већа: Не, не, ја вас питам за оно време, не накнадно. Ја вас питам за оно време. Значи питала сам вас да ли сте познавали Будимир Жељка, рекли сте да нисте познавали.

Сведок [REDACTED]: Не, не.

Председник већа: Али како сад знате где живи?

Сведок [REDACTED]: Тврдим својом чашћу да нисам познавао тог човека, он је морао бити млад у то вријеме, ја не знам ни колко сад има година, ни тада. Познавао сам тога Будимира Драгана, рекли су ми људи да је могуће да је отац од тога Жељка, то је био фин човек, радио на строју неком у сервису, често сам га ја обилазио

кад ми треба нешто отокарити, направити на том строју, тај је човек погинуо почетком рата, све је то моје сазнање што ја могу да вам кажем.

Председник већа: А како му се звао отац?

Сведок [REDACTED]: Драган Будимир.

Председник већа: А како се жена звала Драганова?

Сведок [REDACTED]: Не знам тачно.

Председник већа: Не знате?

Сведок [REDACTED]: Не знам, не.

Председник већа: А да ли вас добро разумем. Дакле, ви сте сазнали да Будимир Жељко живи у Кључу, након тих догађаја?

Сведок [REDACTED]: Не, не, нисам сазнао, мени нико никад то име, то Будимир Жељко није споменуо. Сад пре два месеца сам, први пут ми је то име у позиву дошло, нисам знао ни да постоји Будимир Жељко у Кључу.

Председник већа: Али како сте знали где живи, када сте дознали?

Сведок [REDACTED]: Па сад сам сазнао.

Председник већа: Е добро, тако.

Сведок [REDACTED]: Ја знам по оцу његовом, отац му је живио у граду.

Председник већа: Добро, добро.

Сведок [REDACTED]: И вероватно, ако му је то син, да је и он живио у граду, рођен у граду.

Председник већа: А да ли познајете [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: То су мени комшије [REDACTED] то су комшије, они су близу имали кућу, баш у том насељу.

Председник већа: Какви су они били?

Сведок [REDACTED]: Па какви су били, они су били у то време млади, пуни живота, а не знам којега, ја на те тако младе људе нисам обраћао пажњу, ја знам њиховог оца, с њиховим оцем, био возач аутобуса, са њим сам се добро знао, а баш њихов живот и њихово нисам пратио.

Председник већа: А [REDACTED] јел знате?

Сведок [REDACTED]: Младенко ми је још ближе био, ближе наших кућа, моје и тога [REDACTED] оштећеног.

Председник већа: А колико је кућа удаљена од [REDACTED], од вас, од ваше куће?

Сведок [REDACTED]: Па колко је удаљено тих Бајића кућа, али то би овако ваздушном линијом једно 200, 300 метара, али пошто је то брдовито, имају те уличице, можда је мало више, 200, 300 метара.

Председник већа: Добро. Ево ја ћу вас препустити заменику тужиоца за ратне злочине, ако има неко питање да вам постави.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам питања.

Председник већа: Немате питања. Добро. Бранилац оптуженог.

Адвокат Драган Тодоровић: Да, хоћете дозволити да седим председнице, лакше ми је.

Председник већа: Можете.

Адвокат Драган Тодоровић: Хвала лепо. Добар дан, поштовање.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Председник већа: Ако ме чујете добро, ја сам бранилац Будимир Жељка па бих вас хтео питати само пар питања, ако се сећате.

Сведок [REDACTED]: Само изволте.

Адвокат Драган Тодоровић: Вас је председница већа питаја, можете знати с ким је живио [REDACTED], па сте рекли да знате да је имао жену и брата, јел се сећате можда још неког јел живео ту с њима у породичној кући?

Сведок [REDACTED]: Па ја, ја право никад нисам био у кући тог Бокана [REDACTED], тај [REDACTED] је имао, била је то једна већа кућа, али он је већим делом био једно село [REDACTED] поред Кључа, ја нисам имао ни потребе, знаю сам да је имао неке ћерке поудане, он је у том селу палио кречане, оно знате сеоски како се прави креч од камена, ја сам ишао од њега куповао кад сам кућу правио, тако га знам да је био солидан човек, имао је већ у годинама, да је ако је жив има сад и преко 80.

Адвокат Драган Тодоровић: Хвала лепо. Е сад причали сте о Будимир Драгану, о Токару, е сад кажете да сте га посећивали због ваших потреба, хоћете нам рећи јел знате можда где је он тачно живео, где је станововао?

Сведок [REDACTED] Не знам ја у којој згради, негде у центру града, он је добио стан, „Шип“ је био најјача фирма који је држао и тај ауто сервис, он је, та фирма је давала станове својим радницима, вероватно негде у центру. Била ту једна

самопослука, ту сам га негде сретао и знали смо се и поздравимо се, а нисмо других, мислим већи нисмо били пријатељи.

Адвокат Драган Тодоровић: Разумем вас, е сад на даља питања ви сте рекли да сте касније чули да је могуће да је имао сина, а јел знате ви да ли је он био жењен, ко му је жена, или било шта у том правцу, сем што сте њега лично познавали?

Сведок [REDACTED] Ја нисам, ја не могу рећи, јер ја нисам толко интиман са њим био, осим ових наших сарађивања на послу, да за нешто га питам, и мене чуди, ја сам радио 10, 20 година у средњошколском центру, и ја знам све се чудим како ја никад нисам знао Будимира Жељка и да ли је тај то човек који је син тог Драгана, да ли је он ишао у средњу школу у Кључу, ја сам 20 година радио у тој средњој школи и доста те млађе раје знам, наше кључке. Кључ није велики град да не би се баш знали.

Адвокат Драган Тодоровић: Добро, а да вас питам још нешто. Јел икад тај Будимир Драган долазио можда код Бокан Мире, јесте ли га виђали ту у вашем насељу или сте га виђали само у центру, ово што кажете?

Сведок [REDACTED] Ни то не могу казат, јел знате како, између, то насеље пресеца пут Авноја, који иде Јајце-Бихаћ, а наше куће од тог пута, ту је нека велика брина, ја сам у односу на тај пут на надморској висини петнаестак метара, и тамо даље има још један пут који иде на, ишао на циглану, тамо је био ауто сервис за „Сана Кључ“ превозно предузеће, некако је мирна кућа, затворена тамо, не види се од тог воћа, дрвећа, ја не знам тачно да ли је тај Драган долазио. Драган је био јако фин човек, ми смо се сретали и у кафани, на некој чашици, али је био, није био одан томе алкохолу, ту смо договарали, вазда, требали правит неки шараф, вијак или осовину.

Адвокат Драган Тодоровић: Добро, све сте то лепо објаснили, е сад да вас питам још нешто, ако сам вас добро слушао, ви рекосте да је ваша кућа ближе кући него покојног, него кућа [REDACTED] и ових страдалих жена?

Сведок [REDACTED] Не, не, ја сам реко мени је најближа од тих свих и осумњичених, најближа је кућа [REDACTED] и овога како се [REDACTED]

Адвокат Драган Тодоровић: Вртонића.

Сведок [REDACTED] Младенка који је госпођа судиница споменула.

Председник већа: Вртунић, да.

Адвокат Драган Тодоровић: Да, да.

Сведок [REDACTED] Не, не, [REDACTED]

Председник већа: А не, није тај [REDACTED] Него?

Сведок [REDACTED]

Председник већа: [REDACTED]

Адвокат Драган Тодоровић: Можда слабије чује.

Сведок [REDACTED] Његова кућа и тог Але ми је најближа, ми смо на једној страни тог ауто пута, ове су куће све на другој страни ауто пута.

Адвокат Драган Тодоровић: Добро, а јел имате сазнање да ли је можда тај Будимир био неки род са [REDACTED] јел вам икад ико то спомињао, или немате сазнање у том правцу?

Сведок [REDACTED] Ја кад нисам знао дечка није ми то нико спомињао. Ја сам ту доселио у Кључ, ја сам радио у Сарајеву осам година, и ја сам ту правио кућу, био толико заузет животом и радом да право нисам по кућама никад у интиму неку.

Адвокат Драган Тодоровић: Добро, ајде да вас још само два питања и завршићемо. Хоћете нам рећи молим вас јел знате где је А [REDACTED] радио?

Сведок [REDACTED] Але, ја сам [REDACTED] одма упознао седамдесетих година, чим сам дошао у Кључ, тада смо радили, ја сам се запослио у транспортном предузећу „Сана Кључ“, то има те аутобусе, врши превоз путника, [REDACTED] је радио у грађевинској оперативи на неким багерима, па је онда због здравственог стања, или не знам због чега, прешао да кондуктерише, годинама је кондуктерисао, а задњих година је радио као самосталан таксиста и он је био вредан, сналажљив човек, добро ситуиран, имао је земљу своју властиту око куће, можда је то и било нека предосећај тих што су упали у ту кућу да ће ту лако добит неки динар и сигурно су и добили, Ала им је дао, реко је да је дао што је имао.

Адвокат Драган Тодоровић: На жалост разумем шта причате, и још само једно питање. Ако сам вас добро пратио, онда тај [REDACTED] о коме причате, и [REDACTED], они никад нису радили заједно у некој фирми, јел тако?

Сведок [REDACTED] Нису, ја мислим да нису никад.

Адвокат Драган Тодоровић: Добро, хвала вам пуно што сте одговарали на питања. Пријатно.

Сведок [REDACTED] Хвала и вама, ја сам колко сам знаю.

Председник већа: Да ли ви имате, оптужени јел имате ви неко питање? Немате питања. А јел познајете ви [REDACTED] Не познајете. Укључите.

[REDACTED]: Ја не знам, нек устане Будимир Жељко да видим ко је.

Председник већа: Јел' можете да га погледате.

[REDACTED] Искрено вам кажем да не знам тог човјека.

Председник већа: Устаните каже да вас види.

Сведок [REDACTED] То је овај крај адвоката. Па ја нешто...

Председник већа: Јел' може само камера да вам покаже оптуженог молим вас.

Сведок [REDACTED] Овај, ја се кунем, овај да не познам овог човјека и он сад мени већ изгледа у годинама.

Председник већа: Само се ка камери окрените. Е тако.

Сведок [REDACTED]: Сигурно га не познам. Дал' се он сјећа мене?

Оптуженни Жељко Будимир: Могу ја...

Председник већа: Наравно.

Оптуженни Жељко Будимир: Могу да седнем или?

Председник већа: Седите, седите.

Оптуженни Жељко Будимир: Прво добар дан чика Перо.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Оптуженни Жељко Будимир: Ја се вас сјећам само можда из виђења ал' већ, пошто сам задњу годину био код [REDACTED] професора у машинбраварима у средњошколском центру па сам вас можда видео негде на ходнику али нисам знао да вам је то име и презиме. У сваком случају хвала вам на сведочењу и желим да вам кажем да ја нисам један од те тројице који су били код [REDACTED]

Сведок [REDACTED] Ја не могу тврдити ни бијело ни црно овај, Жељко ја ти желим сваку срећу ал' ја искрено да кажем ја немам некако у својој глави да те се сјећам. Ја јесам ту радио и учио ученике и вјероватно си ти мене видио али ја тебе нисам запамтио. Ти ниси ни био, ја сам учио већином аутомеханичаре, нешто мало са машинском техничком радио овај, а ти ниси био у тој струци да би те ја запазио и запамтио.

Оптуженни Жељко Будимир: Добро у сваком случају хвала и пуно среће у животу.

Председник већа: Господине [REDACTED] ево ми ћемо вам показати неке фотографије које нам се налазе у спису, па ако нешто препознате ви нам прокоментаришете. Јесте ме чули?

Сведок [REDACTED] Чуо сам ја добро.

Председник већа: Ја ћу молити режију да нам пусти фотографије на документ камери. Ајмо. Дакле добро погледајте и реците дал' нешто препознајете?

Сведок [REDACTED]: А не видим ја...

Председник већа: Не, не, сад ћете.

Констатује се да се сведоку показују фотографије из фотодокументације која се налази у спису на страни 216/29.

Е овако, да ли ви препознајете нешто? Ако можемо мало да увеличамо.

Сведок [REDACTED] Не зnam, ne могу... освјетлите.

Председник већа: Ево овако. Да ли познајете овај пут овде?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим да је то пут од Алине куће према мојој кући, ако ја ту добро видим.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED] Овдје видим кућу [REDACTED] која је од Алине куће једно педесетак метара.

Председник већа: То је на фотографији број 2 видите јел` тако.

Сведок [REDACTED] Да, да.

Председник већа: Добро. Ајдемо даље фотографије. Јел` препознајете ову кућу?

Сведок [REDACTED] Видим. Е па то је [REDACTED] и гаража и у тој сам ја кући станово 4-5 година, ту су ми се дјеца породила.

Председник већа: Дакле то је [REDACTED] кућа која се налази на фотографији број 3.

[REDACTED] те куће је ауто-пут, ал` ово су врата ја мислим на степеништу која су проваљена.

Председник већа: То су та врата, значи која се налазе на фотографији број 4.

Сведок [REDACTED] Ја мислим да су то метална врата колко се ја сјећам.

Председник већа: Добро. То су исто та врата.

Сведок [REDACTED] Ово је стаклена стијенка која је била уза те степенице где су била врата.

Председник већа: Дакле то је било тако у то време где сте ви становали јел` тако. А ко је ово на фотографији јел` га препознајете?

Сведок [REDACTED] Не препознајем га.

Председник већа: Мало је мутније.

Сведок [REDACTED] Замрачено, да је осветљеније ја би препозно.

Председник већа: Добро. То је кућа јел' тако [REDACTED]

Сведок [REDACTED] Да, да.

Председник већа: Добро. Идемо даље да видимо. Е јел' препознајете ко је ово?

Сведок [REDACTED] Ово је, ја мислим да је то [REDACTED]

Председник већа: Добро. То је на фотографији број 12 препознајете [REDACTED]

Сведок [REDACTED] Ја га нисам видио 25 година и више.

Председник већа: Добро. То је сад кућа. Дакле то је кућа сад што сте рекли

Сведок [REDACTED] Јесте, то је.

Председник већа: Идемо даље.

Сведок [REDACTED]: То је горе штала изнад, ја мислим, е ово је [REDACTED] штала тамо иза куће.

Председник већа: Е само мало. А ове куће иза на фотографији број 18 где [REDACTED] показује, чије су то куће?

Сведок [REDACTED] То је кућа колко се сјећам, па има ту изнад ове штале кућа његово брата [REDACTED] ова кућа то је неког [REDACTED] кућа који је био трговац.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED] То су све људи староседеоци ту у томе насељу.

Председник већа: Добро. Идемо даље. Добро, то је све везано за кућу [REDACTED] Добро то сте већ погледали, то је дакле кућа. Па питајте, само реците шта хоћете ми ћемо наћи. Дакле, шта да покажемо сведоку?

Адвокат Драган Тодоровић: Молио бих да се, адвокат Тодоровић, да се сведоку предочи фотографија где оштећени [REDACTED] показује правац где се налази кућа [REDACTED] управо да би се изјаснио на ове околности да ли се одатле могла видети кућа [REDACTED] или не како је сведок већ описивао. Значи да ли се на овој слици...

Сведок [REDACTED] Мислите на ову слику?

Председник већа: Да.

Сведок [REDACTED] Па видите испод ових бандера видите ауто-пут, па онда има нека узвишица преко оне узвишице још има један пут који води на циглану у неко предузеће и тек тамо је кућа [REDACTED], она се овдје не види. Ја нисам мого неке детаље боље објашњавати.

Председник већа: Дакле то објашњавате за фотографију број 30 где се налазе ове бандере и где се налазе те куће. Добро.

Сведок [REDACTED] То јест правац куће [REDACTED] ал' одавде се не види кућа.

Председник већа: Добро. Ево показаћемо вам још неке фотографије, па сад ако некога познајете ви нам кажите.

Дакле констатује се да се сведоку показују фотографије које се налазе на страни 212/28 списка предмета.

Ето ако нека лица препознате ви кажите кога знате.

[REDACTED] Само изволте.

Председник већа: Ево, и ако неког знате ви означите број ко је то, то су та нека лица и ви реците кога познајете. Ево, ова фотографија број 1.

Сведок [REDACTED] Уопште не знам. Ја као да ми личи на неког човјека има насеље Пудин Хан ал' ту га не познам.

Председник већа: Добро. Фотографија број 2.

Сведок [REDACTED]: Смакла се фотографија.

Председник већа: Ево јел' видите фотографија број 2.

Сведок [REDACTED]: Ма јој не могу ја више познати.

Председник већа: Не познајете. Јел' уопште неко лице јел' вам познато, јел' вам личи на некога?

Сведок [REDACTED] Не, не, никога ја ту лично не могу рећи то је тај.

Председник већа: Добро. Да ли имате још нешто да нам кажете везано за овај догађаја, а да вас ето нисмо питали а можда би за вас било значајно да нам кажете?

Сведок [REDACTED] Ја немам, мени је и остало успомена на тог [REDACTED] да је био добар човјек по свим питањима, жао ми је тог човјека било и још да кажем да је он ту задржаво се у Кључу неких 5-10 дана не знам крио се, те код брата, код другог, трећег, није смио ни живети и нађен је на неки начин како је нађен не знам ни ја, отишо је за Бања Луку из Бања Луке се пребацио у иностранство.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED] Никад од тада ја нисам се срео са [REDACTED]

Председник већа: Добро. Хвала вам господине [REDACTED] ако је то све што имате да нам кажете онда бисмо завршили.

Сведок [REDACTED] Хвала и вама, моја дужност да се одазовем. Хвала вама.

Председник већа: Тако је. Пријатно. Поздрављамо и колегу судију [REDACTED]

Судија Окружног суда у Бихаћу [REDACTED] Довиђења.

Председник већа: Довиђења, све најбоље.

Констатује се да је одјављена видео конференцијска веза са Окружним судом у Бихаћу у 10 и 15.

Да ли неко нешто има да примети на исказ сведока, да ли неко има неких примедби? Нема.

То би било онда за данас што је по плану рада. Сад овако остао нам је још један сведок Ђаковић Неђелько које је тужилаштво предложило да се испита. За ове вештаке шта смо се договорили, јел' хоћете да се читају ови искази, да ли сте сагласни да се читају искази или да се непосредно испитају?

Адвокат Драган Тодоровић: Читањем, поштовани суде.

Председник већа: Дакле сагласни сте значи да се прочитају и њихови налаз и мишљење и исказ. Овако [REDACTED], ви сте предложили да се испита у својству сведока, њега ћемо позвати да испитамо.

Оптужени [REDACTED] Нећете моћи, [REDACTED] је преминуо у децембру.

Председник већа: Јесте ви то нас обавестили?

Адвокат Драган Тодоровић: Нисмо.

Председник већа: Мислим да нисте.

Адвокат Драган Тодоровић: Још више сведока је преминуло.

Оптужени Жељко Будимир: Много сведока је преминуло и [REDACTED]

Председник већа: А шта је са [REDACTED], рекли сте да ћете набавити адресу.

Оптужени Жељко Будимир: За [REDACTED] ћемо да нађемо у току одбране.

Председник већа: Па јел' знате ви колко то траје, рекли сте да ћете у току претреса да нам доставите адресу.

Оптуђени Жељко Будимир: Милана смо нашли али нисам му тражио адресу чекао сам да дође.....

Председник већа: Само укључите микрофон.

Оптуђени Жељко Будимир: Извињавам се. [REDACTED] у Новом Саду у Темерину биће га врло лако наћи није проблем никакав.

Председник већа: И када ћемо добити његову адресу?

Оптуђени Жељко Будимир: Кратак рок молим.

Председник већа: Ево рок од 3 дана јел' ви знате колико траје већ то дugo а од кад сте рекли још на припремном рочишту рекли сте да ћете набавити адресу. Дакле дајем вам рок од 3 дана да нам доставите адресу [REDACTED]

Онда овако, суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, а следећи се заказује за 11. април 2019. године у 12 часова судница број 4.

Позвати сведока [REDACTED] и позвати сведока [REDACTED], а након што бранилац оптуђеног достави адресу за сведока у року од 3 дана.

Доворшено у 10,18.

Записничар

Председник већа-судија